

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200947
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720200947.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobkýň: 1/ U. Q., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX F.-H. č. XXX, 2/ U. C., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F.-H. č. XX, obidve v zastúpení právne - JUDr. Iveta Ďurčaťová, advokátka, so sídlom V. XX, XXX XX Y., proti žalovaným: 1/ E. S., rod. Q., nar. XX.X.XXXX F. č. XXX, XXX XX F.-H., v zastúpení právne - JUDr. Vladimír Kašuba PhD., advokát so sídlom Q. č. XX, XXX XX Y., 2/ R. L., nezistený vlastník, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom so sídlom Búdková cesta 36, 817 15 Bratislava 11, 3/ R. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. č. XXXX/X, XXX XX Y., 4/ M. C., rod. F., bytom XXX XX F. č. XXX, o určenie vlastníckeho práva, na základe odvolania žalobkýň proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/14/2020-98 zo dňa 17.8.2020 takto

rozhodol:

Z r u š u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie a v r a c i a mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou žalobkyne žiadali súd „parcelu nachádzajúcu sa v k.ú. F. - H., okr. Y. určenú znaleckým posudkom vyhotovenom v súdnom konaní a následne vytvorenú geometrickým plánom vyhotoveným znalcom z odboru geodézie a kartografie :

- určiť do dedičstva po R. F. (zomr. XX.XX.XXXX) v spoluvlastníckom podiele 1,
- určiť do podielového spoluvlastníctva žalovanému 3/ v spoluvlastníckom podiele 1/6,
- určiť do podielového spoluvlastníctva žalovanému 2/ v spoluvlastníckom podiele 1/6,
- určiť do dedičstva po X. F., rodenej L. v spoluvlastníckom podiele 1/6.“

2. Okresný súd všeobecne konštatoval, že žaloba o určenie vlastníckeho práva patrí medzi abstraktné určovacie žaloby ktorej predmetom je určenie absolútneho subjektívneho práva. Aktívne legitimovaným na podanie takejto určovacej žaloby je v zásade účastník právneho vzťahu alebo práva o ktoré v konaní ide. V prípade žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musí žaloba smerovať voči všetkým, ktorí sú ako vlastníci zapísaní v katastri nehnuteľnosti. Druhou podmienkou je preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

3. Žalobcovia v skutkovom tvrdení žaloby uviedli, že v dôsledku nesprávneho zamerania vlastníckej hranice medzi pozemkami parc. registra č. C 378 a parc. registra č. C 381/2 pri THM v roku 1983 bol nesprávne a neprávom z nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. 378 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m² odčlenených 14 m². Trvali na tom, že tento „sporný pozemok“ nepatrí ani nepatrí do vlastníctva žalovanej 1/, nakoľko na pozemku (o výmere 41m²) v minulosti stála sýpka (bola vo vlastníctve žalobkýň, resp. ich právnych predchodcov), sýpka bola zbúraná, v súčasnosti ide o voľné priestranstvo. Žalobou sledujú žalobcovia uvedenie právneho stavu

do súladu so stavom evidenčným, aby boli aj oni a aj žalovaní v rade 2 až 4 evidovaní v katastri nehnuteľnosti ako vlastníci.

4. Okresný súd vychádzajúc z uvádzaného skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade ide o určenie priebehu hranice pozemkov, teda o určenie, komu z vlastníkov susediacich pozemkov patrí sporná plocha, ktorej výmeru treba určiť geometrickým plánom.

5. Naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe tak ako žalobu odôvodnili žalobkyne by aj bol podľa názoru súdu daný, v spore ale musí byť splnená aj aktívna a pasívna vecná legitímácia strán sporu, čo v súdnej veci splnená nebola. V tejto súvislosti okresný súd dôvodí zistením, že na LV č. XXX sú ako vlastníci parcely registra „C“ parc. č. 378 o výmere 17 m² - zastavané plochy a nádvoría uvedení žalobkyňa 1/, žalobkyňa 2/ a žalovaní 2/ až 4/. V aktuálnom LV č. XXXX sú ako vlastníci parcely registra „C“ parc. č. 378 o výmere 17 m² zastavané plochy a nádvoría uvedení žalobkyňa 1/ a žalovaný 2/ až 4/. Žalobkyňa 2/ nie je evidovaná/zapísaná ako vlastníčka, k pozemku ako vlastníkom je zapísaný R. Q., ktorý mal jej podiel zrejme nadobudnúť na základe darovacej zmluvy. Žaloba podľa názoru súdu musí smerovať voči všetkým vlastníkom zapísaným v katastri nehnuteľností parciel medzi ktorými je sporná hranica a žaloba žalobkyň túto podmienku nespĺňa. Súd pre úplnosť dodal, že žalovaná 1/ v rámci konania trvala na tom, že parcelu registra „C“ zapísanú na LV č. XXX (odkaz na č. I. 11 spisu) pokojne užívala v dobrej viere, nadobudla ju na základe dedičského rozhodnutia.

6. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej v rade 1/ plne úspešnej v spore priznal nárok na ich náhradu voči žalobkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne v celom rozsahu. Žalovaným v rade 2/ až 4/ náhradu trov konania nepriznal, pretože si predmetný procesný nárok neuplatnili.

7. Voči rozsudku sa odvolali v zákonnej lehote žalobkyne, domáhali sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vytkajú, že skutkové závery súd prvej inštancie podrobil nesprávnemu právnemu hodnoteniu, nevzal na zreteľ skutkové tvrdenia a dôkazy produkované nimi v priebehu konania odôvodňujúce opodstatnenosť ich žaloby. Súd odmietol vykonať nimi navrhnuté dôkazy nevyhnutné pre správne rozhodnutie vo veci. Týmto dôkazom je výsluch žalobkyne 2/ ako strany v konaní a nariadenie znaleckého dokazovania pre určenie výmery spornej plochy, predstavujúcej v súdnom prípade 14 m² čo zodpovedá výmere parc. CKN č 381/2, ku ktorej v katastri nehnuteľností svedčí zápis vlastníctva žalovanej v rade 1). Tvrdia, že súd ich právnu vec posúdil len v dvoch odsekoch rozsudku bez toho, aby svoje rozhodnutie založil na jedinom ustanovení zákona alebo judikáte súdu vyšších súdnych autorít (napr. Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR). V rozhodnutí absentuje akákoľvek právna úvaha súdu o tom, akými myšlienkami bol vedený pri rozhodovaní, teda absentuje presvedčivosť rozhodnutia. Dôvody zamietnutia žaloby súdom uvedené sú podľa žalobkyň strohé a nedostačujúce. Súd sa vyjadril len k vecnej legitímácii, ktorú v predbežnom právnom posúdení nespochybňoval a ani na pojednávaní neuviedol.

8. Názor súdu, že žaloba musí smerovať voči všetkým zapísaným vlastníkom parciel v katastri nehnuteľností (aktívna a pasívna vecná legitímácia) medzi ktorými je sporná hranica nie je podľa odvolateľov správny. Navyše, v súdnom prípade bola náležitým spôsobom preukázaná vecná legitímácia, daná právnymi nástupcami vlastníkov a vlastníkami parcely EN č. 44 zapísanej v pozemkovoknižnej vložke č. XX na :

- R. F. a manželka E. rod. U. v spoluvlastníckom podiele 42/126-ín,
- R. F. v spoluvlastníckom podiele 21/126-ín, po nich právnymi nástupcami sú oni/žalobkyne ako dedičky,
- I. F., r. L. - v spoluvlastníckom podiele 21/126-ín, po nej je právnym nástupcom žalovaný 3/ako dedič,
- X. F., r. L. v spoluvlastníckom podiele 21/126-ín, po nej právnym nástupcom je žalovaná 4/ ako dedič,
- žalovaný 2/ v spoluvlastníckom podiele 14/126-ín - neznámy vlastník - správca Slovenský pozemkový fond,
- vlastníkom parcely CKN 381/2 zapísaný na LV Č. XXX v k. ú. F., a týmto zapísaným subjektom je žalovaná 1/.

9. Vecná legitímácia nie je daná vlastníkami zapísanými na LV č. XXXX v k.ú. F. ako to ustálil súd prvej inštancie. R. Q. (ako vlastník evidovaný na LV č. XXXX v k.ú. F.) na ktorého odkázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadny právny vzťah k parcele EN č. 44 tak, ako bola zapísaná v pozemkovoknižnej vložke č. XX ani k parcele CKN č. 381/2 (sporná parcela) nemá, menovaný totiž nie

je dedičom (právnym nástupcom) vlastníkov zapísaných v pozemkovej knihe v pozemnoknižnej vložke k parcele EN č. 44.

10. K argumentácií okresného súdu, že žalobkyňa 2/ nie je zapísaná na LV č. XXXX ako vlastníčka a zápis svedčí R. Q., menovanému darovala žalobkyňa 2/ svoj spoluvlastnícky podiel vo výške 21/84 len v parcele CKN č. 378 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 17 m² zapísanej na LV č. XXX, žiadne iné práva a povinnosti darovaním na R. Q. prevedené neboli. Až právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie v zmysle navrhovaného petítu a následným prejednaním dedičstva bude môcť žalobkyňa 2/ nakladať so svojim spoluvlastníckym podielom, ktorý nadobudne v rámci dedičského konania.

11. Žalobkyne považujú podmienku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie strán sporu splnenú v súdnej veci, pretože skutočným predmetom sporu je určenie vlastníckeho práva k parcele CKN č. 381/2 v kat. úz. F. o výmere 14 m². Rozoberajú v konkrétnostiach aj spôsob obhospodarovania a užívania parcele, poukazujú na stav, ktorý v minulosti na parcele existoval (nachádzala sa na nej sýpka, tá bola zbúraná, aktuálne sa na nej nachádza voľné priestranstvo a podobne...) podrobnejšie ozrejmujú podľa nich podstatné skutkové okolnosti pri posúdení ich nároku po vecnej stránke (v tejto časti odvolací súd odkazuje na 7 stranu odvolania - na č.l. 106 spisu). Aj podľa mapy, ktorú pripojili k žalobe týkajúcej sa parciel č. 378 a 381/2 je viditeľné, že medzi parc. č. 381/1 a č. 382/2 sa nachádza pozemok vo vlastníctve Slovenskej republiky, a aj táto skutočnosť osvedčuje ich tvrdenie, že žalovaná 1/ ani jej právni predchodcovia nemohli nikdy užívať parcelu, toho času zapísanú pod č. 381/2. Z údajov katastrálneho operátu je tiež zrejmé, že pred rokom 1983 mala parcela CKN č. 378 (pred prečíslovaním parcela EN č. 44) výmeru 41 m². K zásahu do vlastníckeho práva parcely C-KN č. 378 zmenšením jej výmery došlo v dôsledku nesprávneho THM zamerania priebehu hraníc medzi pozemkami, parcelou CKN č. 378 a parcelou CKN č. 381 v roku 1983. Vzhľadom na túto preukázanú chybu pri THM v roku 1983 žalovaná 1/ ani jej právni predchodcovia vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti nadobudnúť nemohli. Súd na tieto skutočnosti vôbec neprihliadol, pretože sa zaoberal v napadnutom rozhodnutí len vecnou legitímáciou sporových strán, ktorú posúdil nesprávne a týmto postupom im/žalobkyniam odoprel právo na spravodlivý proces.

12. Žalovaná 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkýň vo svojej podstate zdôraznila tie skutočnosti, ktoré v rámci svojej obrany uviedla vo vyjadrení k žalobe zo dňa 12.6.2020. Poukázala aj na ňou uplatnené návrhy na vykonanie dokazovania, na ktoré bola možnosť i reagovať. V návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov aj ozrejmila ktorým smerom chce ich výsluch zamerať a oznámila konajúcemu súdu, že zabezpečí aj účasť navrhnutých svedkov na pojednávaní, teda splnila podmienky podľa § 197 ods. 1 CSP. Žalobkyniam zostal iba návrh na výsluch žalobkyne 2/, no táto by iba zopakovala svoje žalobné tvrdenia (odhliadnuc od toho, že návrh na vykonanie dôkazu jej výsluchom bol predložený oneskorene). Žalobu žalobkýň považuje za nedôvodnú, navrhuje potvrdenie rozsudku a uplatňuje si nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. Žalobkyne v nasledujúcom písomnom podaní opakovane poukazujú na to, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti a s ňou súvisiacej zásady rovnosti zbraní, podstatou ktorej je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva, teda predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany v záujme dosiahnutia spravodlivého rozsudku. Oni predostreli dôkazné návrhy, napr. výsluch žalobkyne 2/, nariadenie znaleckého dokazovania pre určenie výmery spornej plochy. Ani súdom ale ani žalovanou 1/ neboli upovedomené o tom, že dňa 17.8.2020 bude vykonaný výsluch svedkov, navyše je podľa nich dôležitou skutočnosťou, že všetci navrhnutí svedkovia boli príbuzní v priamom rade so žalovanou 1/, a niektorí (vnuci žalovanej v rade 1) sa vzhľadom na svoj vek ku prejednávánemu sporu nemohli ani objektívne vyjadriť. Dávajú do pozornosti odvolaciemu súdu stanovisko zástupcu žalovaného v rade 2), keď Slovenský pozemkový fond považoval ich nárok za opodstatnený, žalobu podanú za v ich záujme a v záujme aj žalovaných v rade 3/, 4/. K predmetnému vyjadreniu Slovenského pozemkového fondu súd tiež nezaujal náležité stanovisko. Tvrdenie žalovanej v rade 1/, že im/žalobkyniam po tom, akým spôsobom sa k veci postavil R. Q. ostal iba dôkazný návrh - výsluch žalobkyne 2/, no táto by iba zopakovala svoje žalobné tvrdenie, nie je namieste, strana sporu totiž sa má len právo vyjadriť k dôkazom a nie je jej úlohou hodnotenie dôkazov. Keďže výsluch žalobkyne 2/ vykonaný nebol, nie je možné tvrdiť, že by zopakovala tvrdenia uvedené v žalobe. Cieľom vykonania výsluchu žalobkyne 2/ by bolo vyvrátenie tvrdení produkovaných žalovanou 1/ a vypočutými svedkami na jedinom pojednávaní v spore.

14. Žalovaná 1/ v ďalšom písomnom vyjadrení zotrvala na neodôvodnenosti výsluchu žalobkyne 2/, ktorá mala zachované právo vyjadriť sa. Žalovaná v rade 1) záverom iba okrajovo pripomenula, že žalobkyne poukazujú na príbuzenský pomer vypočutých svedkov, no z ich strany bol podaný návrh na výsluch svedka, ktorý je synom žalobkyne 1/. Ani tvrdenia žalobkyne 2/ napokon nemajú povahu objektívneho dôkazu.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podali na to oprávnené strany sporu, proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

16. Krajský súd preskúmal postup súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že okresný súd neustálil správne predmet sporu, preto so zamietnutím žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie na základe súdom prvej inštancie uvádzaných dôvodov nie je možné súhlasiť.

17. Žalobkyne žalobou uplatnený nárok dôvodí najmä skutočnosťou, že v dôsledku nesprávneho zamerania vlastníckej hranice medzi pozemkami parc. C-KN č. 378 a parc. C-KN č. 381/2 pri THM v roku 1983 bolo nesprávne a neprávom z nehnuteľnosti teraz zapísanej na LV č. XXXX ako parc. KN-C č. 378 zast.plocha a nádvorie o výmere 17 m² odčlenených 14 m², tiež že sú dedičia vlastníka nehnuteľnosti, pri ktorej v katastri nehnuteľnosti je zapísaný ako vlastník niekto iný a vo vzťahu k tejto osobe majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Aj v odvolaní osobitne zdôrazňujú, že sa domáhajú o určenie podielového spoluvlastníctva k pozemku evidovanému v stave parc. č. C-KN č. 381/2 vo výmere 14 m² v k. ú. F. ku ktorému na príslušnom liste vlastníctva je zapísaná ako vlastníčka žalovaná v rade 1).

18. Odvolací súd je názoru, že žaloba žalobkyní podľa obsahu spĺňa charakter žaloby v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, podľa tohto procesno-právneho ustanovenia „ žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

19. Okresný súd v súdnej veci nevenoval náležitú pozornosť tomu, ako žalobkyne naformulovali petit žaloby (žalobný návrh ako má súd vo veci rozhodnúť), ním totiž žiadali „ určiť parcelu nachádzajúcu sa v k.ú. F., F.-H., okres Y. určenú v zmysle znaleckého posudku vyhotoveného v súdnom konaní a následne vytvorenú geometrickým plánom vyhotoveným znalcom z odboru geodézie a kartografie :

- do dedičstva po R. F., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom v F. - H. XXX, ktorý zomrel XX. XX. XXXX v spoluvlastníckom podiele 1- ica
- žalovanému v rade 3) v spoluvlastníckom podiele 1/6- ina
- do dedičstva po X. F., rod. L. v spoluvlastníckom podiele 1/6 - ina
- žalovanému v rade 2) v spoluvlastníckom podiele 1/6- ina.

20. Naliehavosť právneho záujmu v prípade určenia či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je v zmysle ust. § 137 písm.c) CSP sa viaže na konkrétny určovací petit- to, čoho sa žalobca v konaní domáha a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

21. V súdnej veci nepochybne ide o sporové konanie, žalobca je subjekt práva, ktorý má povinnosť tvrdenia a bremeno tvrdenia, teda ktorý tvrdí, že jeho subjektívne súkromné právo bolo porušené alebo ohrozené a zároveň presne označí tých voči ktorým žalobu smeruje . Otázka vecnej legitímácie sporových strán má byť predmetom dokazovania na súde. Vecná legitímácia je totiž stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý odpovedá na otázku, či práve žalobca je nositeľom tvrdeného subjektívneho práva, a či práve ním označený žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti korelujúcej so žalobcovým súkromným subjektívnym právom.

22. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude v spore žalobca úspešný,

závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, keď jeden účastník je subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane je subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či určitá fyzická alebo právnická osoba sa len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) o ktoré v konaní ide, ním nie je; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (vid' závery rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Inštitút účastníctva konania ako inštitút rýdzo procesný, t.j. inštitút občianskeho práva procesného je potrebné odlíšiť od vecnej legitímácie, ktorá so zreteľom k hmotnému právu ustanovuje, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Stanovujú ju predpisy hmotného práva. Či účastník procesného konania je tiež vecne legitimovaný (aktívne alebo pasívne) sa ukáže až v konečnom súdnom rozhodnutí. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že účastník nebol nositeľom práva, o ktoré v konkrétnom konaní išlo (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 135/2010).

23. V prípade žalobného nároku o určenie spoluvlastníckeho podielu v pozemku do dedičstva po R. F. a v prípade určenia spoluvlastníckeho podielu v pozemku do dedičstva po X. F. má byť riešená v hmotno- právnej rovine otázka, či boli títo poručitelia ku dňu svojej smrti vlastníkami k predmetu sporu. Vo vzťahu k týmto žalobným nárokom nositeľom vecnej legitímácie sú tí, ktorí patria do okruhu dedičov po poručiťoch (nie je pritom vylúčené, že niektorý z okruhu dedičov bude označený na strane žalovanej) a ten (prípadne tí), ktorý je zapísaný na príslušnom liste vlastníctva k predmetu sporu (k pozemku) ako vlastník. V prípade naplnenia týchto predpokladov možno konštatovať aj naliehavý právny záujem z pohľadu ust. § 137 písm. c) CSP na požadovanom určení a záver súdu o tom, či bol poručiťel ku dňu svojej smrti vlastníkom alebo nie sa bude odvíjať od výsledku vykonaného dokazovania.

24. Okresný súd v konkrétnostiach súdnej veci musí preto vyriešiť, či patria žalobkyne do okruhu dedičov po R. F. (žalobkyne tvrdia, že sú dedičkami po menovanom čo je nutné aby aj preukázali) či patria do okruhu dedičov po X. F. a či na strane žalovanej sú označení ďalší tí ktorými sa má konať. Ak súd zistí, že žalobkyne nepatria do okruhu dedičov po X. F. ale na strane žalovanej označili všetkých tých s ktorými sa má konať (dedičov po nej a toho komu svedčí zápis na liste vlastníctva k sporu), v prípade určovacieho nároku o určenie spoluvlastníckeho podielu do dedičstva po menovanej bude podstatné posúdiť, či je v zmysle ust. § 137 písm. c) CSP daný naliehavý právny záujem žalobkyň na požadovanom určení na základe nimi vymedzených a preukazovaných tvrdení, obdobne tomu tak bude i v prípade určovacích výrokov vo vzťahu ku žalovaným v rade 2) a v rade 3).

25. Odvolací súd upriamuje pozornosť okresného súdu na označenie žalovaného v rade 2) R. L. ako nezisteného vlastníka - za ktorého koná Slovenský pozemkový fond. V prípade takto označenej strany sporu má byť splnené, že je nezisteným vlastníkom preto, lebo jeho pobyt, bydlisko nie je známy ale je existujúcim subjektom, a nie je nezisteným vlastníkom preto lebo ako fyzická osoba neexistuje/ nežije, alebo ťažko predpokladať, že by v čase podania žaloby žil - v takomto prípade totiž by sa jednalo o nedostatok procesnej spôsobilosti byť stranou v spore.

26. Na základe horeuvedených súvislostí odvolací súd konštatoval takú vadu v postupe súdu prvej inštancie predchádzajúcemu vydaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktorú nebolo možné v odvolacom konaní odstrániť, následne z dôvodu vymedzeného v ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok musel zrušiť v celom rozsahu (zrušenie rozsudku v meritornom výroku bezprostredne založilo zrušenie rozsudku aj v súvisiacich výrokoch o náhrade trov konania) s následným vrátením veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní je okresný súd viazaný názorom a pripomienkami odvolacieho súdu.

27. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne v novom rozhodnutí okresný súd.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné n i e j e .